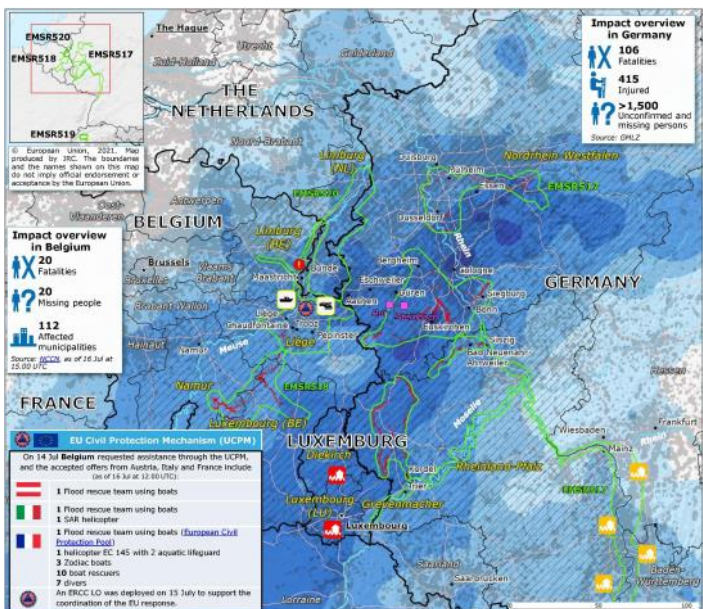

Geachte gemeenteraad van Venray,

Werkgroep Behoud de natuur Venrays Broek strijd voor natuurbehoud in het Venrays Broek. De ontwikkeling om op de voormalige stort in het Venrays Broek een zonnepark te bouwen lijkt ons een slecht idee. De aanwezige bomen, struiken en bodembedekkers hebben er in de afgelopen 40 jaar voor gezorgd dat de zeer dunne afdeklaag versterkt is door wortelstelsels en min of meer stabiel is. De natuur heeft er zijn weg gevonden en er is GEEN compensatieopgave opgenomen voor de kap van ca. 100 bomen op de stort. Deze bomen zijn 45 jaar geleden geplant door de plaatselijke IVN en de lokale wildbeheereenheid. Het plantgoed en de bodembewerking is destijds betaald door de gemeente Venray. Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Venray heeft onlangs een omgevingsvergunning afgegeven voor de bouw van een zonnepark op de stort. Het mogelijke effect en de daarbij optredende risico's zijn hierin nauwelijks beschouwd en ook het verstoren van de met **pfas** en **PAK** verontreinigde toplaag is zeer onverstandig.

In 2021 heeft de enorme regenbui onze gemeente maar net gemist. In Zuid-Limburg en het Duitse Eifelgebied was er enorme schade. Deze buien zullen steeds vaker voorkomen we zullen ons moeten aanpassen aan deze weeromstandigheden. Een dergelijke bui in Venray zal catastrofale gevolgen hebben voor het Loobekdal . De onbeschermd afdeklaag en bodemverontreiniging van de stort zal dan het dal instromen en een groot gebied vervuilen.

Even een stukje geschiedenis. Hieronder is een archiefstuk uit 1976 toegevoegd. De brief maakt duidelijk dat er grote hoeveelheden stalen vaten met chemisch afval zijn gestort. Dit moet gezien worden binnen de context van toen. De in de jaren 50 en 60 opkomende industriële activiteit produceerde afvalstoffen die gestort zijn op de vuilstort. Tegenwoordig is het storten van chemisch afval op een stort en in een beekdal verboden, maar wij zitten nu eenmaal met deze erfenis waar niet lichtzinnig mee omgesprongen mag worden!

STICHTING GEZONDHEIDSDIENST VOOR DIEREN IN LIMBURG
Dinsdag, Dinsdag, 21.11.1976

Tel. 0 47 90 1441

AFD-30 N. 627-IV. XI/76
Men gelieve bij het aantonen het onderschreven de aflevering, het nummer en de datum van de aflevering te vermelden.

Bericht op schrijven van:

Uw nummer:

Bijlage(n):

Onderwerp:

De Weledede Heer Reynders,
Adj.Insp. Inspectie Volksgezondheid
en Milieuhygiëne,
Kruisstraat 80,
HEERLEN.

HEIJTHUISEN. 25 november 1976.
Smeets

Omdat uit het gesprek op 23-11-1976 op het R.I.V. naar aanleiding van het probleemgeval Van Dijk, Venray bleek, dat uit het tot nu toe plaats gehad hebbende onderzoek geen relevante bijzonderheden naar voren kwamen en omdat in een eerder plaats gehad hebbend gesprek op het Gemeentehuis te Venray bleek, dat men aldaar niet beschikte over stortingsgegevens waaruit zou kunnen blijken in welke richting het onderzoek opgezet zou moeten worden, heb ik de vrijheid genomen tot een gesprek met de heer Van den Broek, Hogebeek 8, Venray, die vanaf augustus 1966 tot januari 1970 werkzaam was op de stortplaats.

Hij vertelde dat hij tot 1968 dagelijks \pm 4 autovrachten afval van Rank Xerox ontving, bestaande uit pellets, papier en allerlei ander afval. Onder deze aanvoeren waren:

- 1 tot 2x daags 3 tonnen, 1 gele, 1 groene en 1 rode, van elk \pm 200 liter, waarvan de inhoud als giftig gekwalificeerd was.
- enkele malen per week in jutezakjes verpakt verzilveringszand.
- 1 à 2 maal per week en af en toe met grote hoeveelheden 1 tot 20 kubieke dm grote "soda-achtige" blokken, welke eveneens als giftig gekwalificeerd werden.
- In open tonnen werden ook regelmatig grote hoeveelheden zwart poeder, zogenaamde "toner" aangevoerd (Seleniumdioxide?).

Deze aanvoeren hadden plaats door het transportbedrijf fa. Joosten uit Oirlo.

Daarnaast werden door de fa. Hermans, handel in bestrijdingsmiddelen, regelmatig papierafval en resten bestrijdingsmiddelen gebracht.

Door garagebedrijven werd afgelopen olie aangevoerd.

Tot midden 1967 werd deze afval bij elkaar op de hoop gestort en vervolgens in brand gestoken, waarbij een grondige verbranding plaats had. Daarna werd dit branden verboden, omdat de zwarte aanslag op het ten noorden van het bedrijf Van Dijk gelegen glastuinbouwbedrijf overlast bezorgde (dit bedrijf ligt juist ten noorden van waterput 8).

zie 2

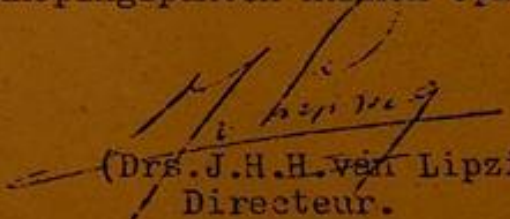
in Limburg	Afdeling van schrijven				Blad no. 2
	Afd.	Nr.	Typ.	d.d.	
	30	627	v1/TR	25-11-76	

Daarna werden deze afvallen in hoofdzaak op 2 plaatsen - door hem indien gewenst ter plaatse aan te wijzen - gestort. Gedeelten van de stortingen zijn voor boringen onbereikbaar, omdat hier later grote betonstukken overheen gestort zijn.

Een gedeelte van deze afval zit zeker 8 - 9 meter diep, mogelijk zelfs wel 20 - 25 meter, t.o.v. het vroegere maaiveld.

± 1968 zijn deze afvalstortingen beëindigd omdat toen bij Rank Xerox overgeschakeld werd op een eigen verbrandingsoven. Op heden zou de afvoer van afval naar een afvaldestructiebedrijf in Rotterdam of België gaan.

Omdat via onderzoek - dier - voeding - bodem geen duidelijkheid verkregen is in de vergiftigingsverschijnselen bij het rundvee van Van Dijk, lijkt het mij gewenst dat proef-boringen voor analyses plaats vinden op de vuilnisstortplaats en dat zo nodig via gesprekken met afvalleveranciers en daarbij betrokken transporteurs nagegaan wordt in hoeverre deze inlichtingen aanknopingspunten kunnen opleveren voor nog verdere informatie.

 (Drs. J.H.H. van Lipzig)
 Directeur.

Recentelijk zijn er artikel 38 vragen gesteld door de fracties van GroenLinks, PvdA en SP. Aanleiding voor de vragen is een geohydrologische analyse van de firma CRUX Engineering BV. CRUX is een onafhankelijk gerenommeerd geotechnisch adviesbureau en levert hoogwaardig advies op het gebied van geotechniek, geohydrologie en bodemgesteldheid.

De resultaten van deze ingenieursinspanning zijn binnen de gemeentelijke organisatie behandeld door de **ecoloog** en een **beleidsmedewerker duurzaamheid**. De burgemeester en de secretaris geven hiermee aan dat dit voldoende tegenwicht biedt aan een zeer specialistisch onderzoek door een ingenieursbureau. Wij nemen aan dat de raadsleden hier ook de wenkbrauwen fronsen!

Een van de stellingen verwoord door de behandelende ambtenaren is dat de niet afgedichte onderkant van de stort boven de grondwaterspiegel zit. Het archiefstuk van de Stichting Gezondheidsdienst voor Dieren in Limburg aan de Inspectie Volksgezondheid en Milieuhygiëne is anders op te maken. Er is met zeer hoge waarschijnlijkheid chemische troep 8 tot 9 meter diep wellicht 20 tot 25 meterdiep t.o.v. het oorspronkelijke maaiveld gestort.

Voor het beantwoorden van de vragen van GroenLinks, PvdA en SP is schijnbaar niet de moeite genomen om dit dossier, dat aanwezig is in het gemeentelijke archief, te raadplegen.

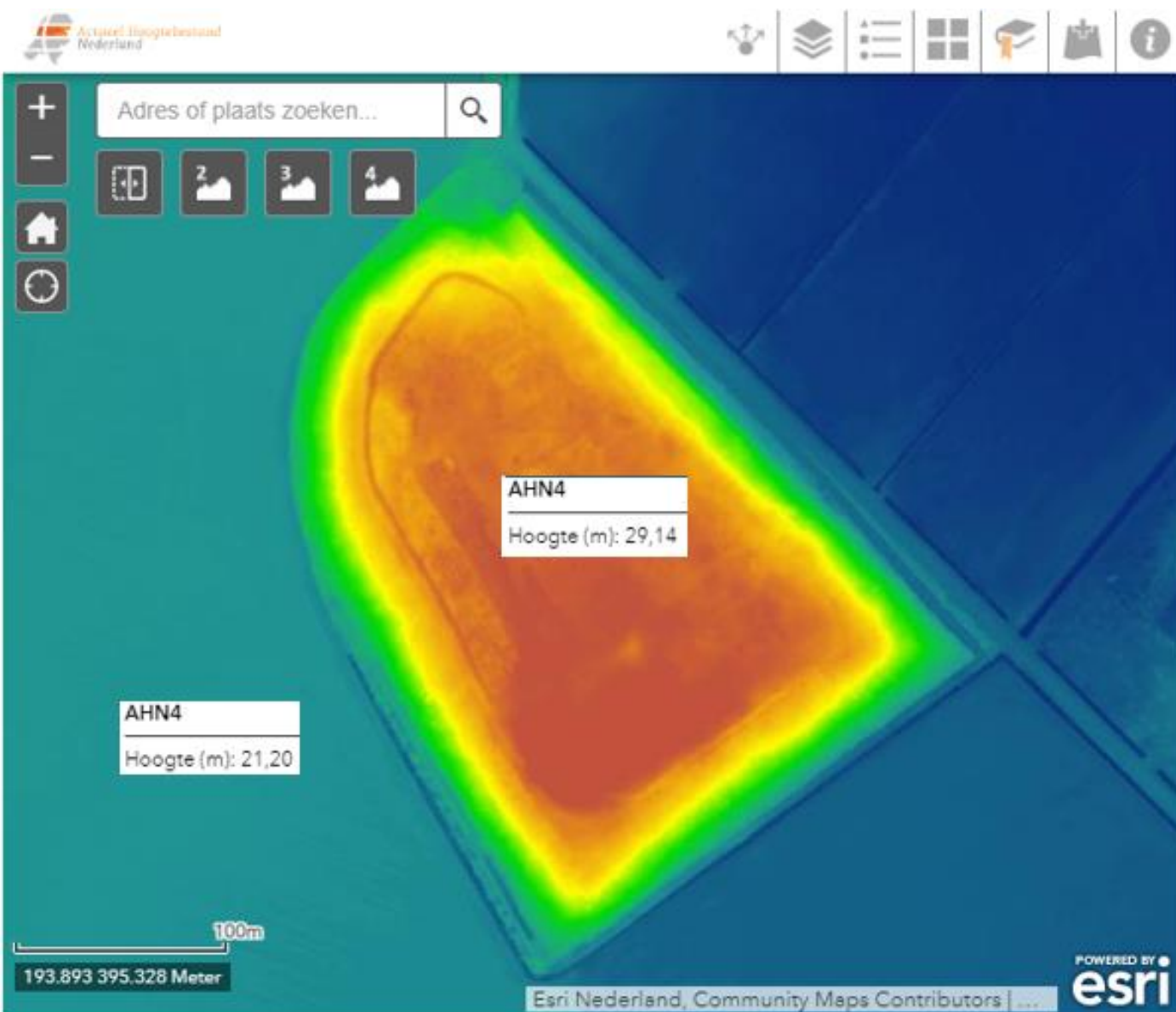
Uit de openbare informatie van het Actuele Hoogtebestand Nederland blijkt dat de stort 8 meter hoger is dan het omliggende maaiveld (29,14 minus 21,2 meter is afgerond 8 meter). Het is bekend dat er gestort is in oude turfgaten. Hier had niemand wat aan en toen is het besluit genomen de zaak maar vol te kieperen met van alles en nog wat (lees ook de bijlage "Geschiedenis van het Venrays Broek")

Ook het archiefstuk van de Stichting Gezondheidsdienst voor Dieren in Limburg aan de Inspectie Volksgezondheid en Milieuhygiëne is hierover duidelijk.

Er is met hoge waarschijnlijkheid chemische troep 8 tot 9 meter diep en wellicht 20 tot 25 meterdiep t.o.v. het oorspronkelijke maaiveld gestort.

De stelling dat de onderkant van de stort niet in het grondwater zit is niet houdbaar.

Alle grondwateronderzoeken zijn aan de buitenranden van de stort uitgevoerd en overwegend op 2,5 tot 3 meter beneden maaiveld. Diep onderzoek in het verleden en het heden is/wordt vermeden. Wordt hier de kop in het zand gestoken? Als we het niet weten hoeven we er ook niets mee te doen?

Ook zal een zonnepark effecten hebben op de in de stort aanwezige stalen vaten met chemisch afval. De onvermijdelijk optredende zwerfstromen zullen zwerfstroomcorrosie veroorzaken. Een berekening door een adviesbureau geeft aan dat het zonnepark de potentie heeft om 4,3 ton staal op te lossen over de technische levensduur van 25 jaar. Een stalen vat weegt 18 kilo.

Het college van B&W van Venray is niet ontvankelijk geweest voor de zorgen en bedenkingen die zijn geuit tijdens de ter inzage legging en zienswijzen zijn weggewuifd.

Inmiddels heeft de werkgroep beroep ingesteld bij de rechtbank. De advocaat van de werkgroep heeft ons daarbij geholpen en er zijn een aantal zeer interessante gronden van beroep geformuleerd. De robuustheid van deze gronden zullen worden getoetst bij de rechter. Voor de gemeenteraad is het interessant om te weten dat het college onterecht stelt dat er géén verklaring van bedenken nodig is van de gemeenteraad. Dat zou betekenen dat u onterecht buiten spel bent gesteld. Heeft het college van B&W u de controlerende rol ontnomen? Wij weten niet of dit een politieke doodzonde is maar het is in elk geval niet fraai!

In het oude archief van de gemeente Venray bevinden zich 3 vuistdikke mappen met documenten uit het verleden van de stort. Deze documenten zijn blijkbaar niet geraadpleegd door B&W als onderdeel voor een zorgvuldige ruimtelijke onderbouwing.

Naast het archiefstuk van de Stichting Gezondheidsdienst voor Dieren in Limburg aan de Inspectie Volksgezondheid en Milieuhygiëne is er ook te lezen hoe er destijds met de familie van Dijck is omgegaan. Toenmalige bestuurders en een wethouder hebben een deugdelijk onderzoek tegengewerkt. Daardoor heeft men nooit een oorzaak vast kunnen stellen m.b.t. de dode koeien. De familie van Dijck is door de gemeente Venray aan hun lot overgelaten en dit is een beschamende vertoning! Nu blijkt dat er een zwaar archiefstuk onder de pet is gehouden wordt er wederom zorgelijke ontwikkeling zichtbaar.

NOS Nieuws • Woensdag 20 september, 12:08

Vervuilde lucht rondom Tata Steel al in 1975 gemeten, blijkt uit opgediept rapport

Het was al in de jaren 70 bekend dat er een hoge concentratie kankerverwekkende stoffen in de lucht zat rond het toenmalige Hoogoverterrein in Wijk aan Zee, nu Tata Steel. Uit een rapport dat in handen is van [EenVandaag](#) blijkt dat men toen al wist dat er giftige stoffen in de lucht zaten.

NOS Nieuws • Donderdag 15 juni, 07:31 • Aangepast donderdag 15 juni, 07:34

Zembla: Chemours wist al decennia van gezondheidsrisico's pfas

Teflonproducent Chemours - voorheen DuPont - wist al tientallen jaren dat de pfas die het gebruikte de omgeving vervuilde en gevaarlijk was voor personeel en het milieu. Dat blijkt uit honderden vertrouwelijke documenten en Amerikaanse rechtbankstukken die het BNNVARA-programma [Zembla in handen heeft](#).

Sluiten we ons in Venray aan bij het onder de pet houden van bekende onderzoeksgegevens? Het achterhouden van zeer zorgelijke informatie over een in potentie zeer gevaarlijke gifbelt in het Loobeekdal?

“De gemeente Venray wist al in de jaren 70 dat er veel chemisch afval diep onder maaiveld in oude turfputten is terecht gekomen. Dit blijkt uit archiefstukken uit het gemeentelijke archief”

Zoals in de aanhef aangegeven strijd de werkgroep Behoud de natuur Venrays Broek tegen de natuurafbraak op de stort en de verstoring van de stort. Inmiddels is er beroep aangetekend tegen het besluit van B&W Venray. Hiervoor zoeken wij naar funding. Wij vragen u, de gemeenteraad, in overweging te nemen ons verzet te steunen met een bijdrage in de kosten.

Het is gebruikelijk dat de fracties van een gemeenteraad zich terughoudend opstellen bij een dossier dat onder de rechter is. Wij raden deze terughoudendheid onder de huidige omstandigheden af. Er zijn significante risico's die er voor kunnen zorgen dat deze stort weer actief wordt. Dit is niet te meten met de ondiepe bemonsteringspunten van 2,5 tot 3 meter diep en met een meetfrequentie van 5 jaar. De stort met chemisch afval zit diep onder het maaiveld in het grondwater. De nog niet geopende vaten met chemisch afval zullen worden aangetast door lekstromen. Deze vaten zullen versneld oplossen door zwerfstroomcorrosie en de inhoud zal in het diepe grondwater en daarmee in een beekdal belanden.

Inmiddels heeft cartoonist Doerak een sprekend beeld gemaakt van het college van B&W van Venray. Het is ook lastig voor B&W en er is moed voor nodig om uit de tunnelvisie te ontsnappen en op een plan terug te komen.

Een aantal fracties zijn in actie gekomen door vragen te stellen aan het college van B&W. Ze geven hiermee aan niet bij de struisvogel populatie te horen. Wij zijn er als werkgroep van overtuigd dat ook de andere fracties en individuele fractieleden hun visie moeten bijstellen op basis van de huidige inzichten. Het is zaak dat er nu eens een keer geen *NRC* artikel nodig is om tot actie te komen.

Indien de tucht binnen uw fractie het belet om onze werkgroep vanuit uw fractie te steunen ga dan bij u persoonlijk te rade. Als u vindt dat er wel erg lichtzinnig een vergunning is verleend kunt u zelf als individu actie ondernemen.

Feitelijk is de gedegen toetsing van de omgevingsvergunning nu door de politiek verlegd naar burgers. Deze laatste lijn van defensie moet er nu voor zorgen dat er geen ondoordachte activiteiten plaats vinden op de stort.

Als samenleving kunnen wij niet het risico lopen dat een vitaal beekdal met een continue lekkage van chemische stoffen wordt vervuild. In het Loobeekdal wordt voedsel geproduceerd. De dorpen Venray, Smakt, Holthees en Vierlingsbeek zitten niet te wachten op een afstroom van chemische gifstoffen die uiteindelijk in de Maas terecht komen. De Maas wordt gebruikt voor onze drinkwaterproductie.

Dus u kunt er voor zorgen dat de voedselproductie in het Loobeekdal en de samenlevingen in de dorpen Venray, Smakt, Holthees en Vierlingsbeek niet ook voor de bus worden gegoid.

U kunt ons steunen door een donatie via de site “Doneeractie: Bouw geen zonnepark op Venrays Broek”. U kunt ons ook vinden op Facebook “Venrays Broek” en de website www.venraysbroek.nl.

Wilt u persoonlijke toelichting dan nodigen wij u uit om dit kenbaar te maken via info@venraysbroek.nl. Wij nemen graag contact met u op.

Met vriendelijke groet,

Wergroep behoud de natuur Venrays Broek

11 oktober 2023

Ergens midden jaren 60 ontstond het onzalige plan om in dit gebied een stortplaats te maken voor huishoudelijk afval. Dit leek in de ogen van een aantal toenmalige bestuurders van de Gemeente Venray een ideale oplossing. Een gebied wat bestond uit veengaten waar in het verleden turf was gewonnen. Deze turfgaten van meters diep waren doorsneden met slootjes en oppervlakte water, gekenmerkt met een geweldige rijkdom aan flora en fauna.

Dit gebied was te voet zeer gevaarlijk, en met machines zelfs op geen enkele manier te betreden. Om toch toegang te kunnen realiseren werd er aan de oostzijde met een dragline het veen en overige lagen afgegraven. Vervolgens werd dit opgevuld met gele zand en over dit alles werd een weg aangelegd. Dit werd gedaan om het vrachtverkeer te kunnen dragen wat moest zorgen voor de aanvoer van stortafval.

Vanaf de noordzijde begon men vervolgens zonder verdere omhaal met het storten van afval, Dit werd vervolgens met een bulldozer steeds vooruit geschoven zodat er een grote berg afval ontstond die bereden kon worden om te kunnen blijven storten.

Het oorspronkelijke doel, storten van huisvuil veranderde al vrij snel met of zonder medeweten van de verantwoordelijken, in het storten van huisvuil en het wegmoffelen van allerhande chemisch en industrieel afval.

Uit de eerste hand van mensen die deze praktijken zagen gebeuren hebben we mogen vernemen, dat gedurende de jaren dat deze stortplaats in gebruik was, er wekelijks na sluitingstijd een medewerker (beheerder) moest verschijnen die de poort opende. Vervolgens verscheen er een vrachtauto of gesloten busje. hierin bevonden zich stalen vaten van 200 liter. Deze werden op het verst mogelijke punt uitgeladen en er werd toezicht op gehouden dat deze met de aanwezige bulldozer in de diepte werden geduwd en afgedekt zodat er niets meer zichtbaar was. Ook verscheen er elke 14 dagen buiten openingstijd een onbekend vrachtautootje, Een Bedford deze was niet kenbaar aan enig opschrift en ook de berijder maakte zich nooit kenbaar. In dit vrachtautootje stonden altijd 10 tot 12 ijzeren 200 liter vaten. Ook deze vaten werden gedumpt en meteen zorgvuldig afgedekt.

Dat deze ijzeren vaten niet het eeuwige leven hebben mag duidelijk zijn. Het duurde dan ook een aantal jaren voordat er problemen ontstonden met het vee dat voornamelijk in oostelijke richting graasde. Elke wat oudere inwoner van Venray zal zich het drama wat ontstond bij het melkvee bedrijf aan de Laagheidseweg wel herinneren. Koeien werden ziek en dit heeft geleid tot uiteindelijk sluiting van dit bedrijf. De toenmalige geologie en grondwaterstromen hebben er voor gezorgd dat de gif stromen zich toentertijd verplaatsten vermoedelijk in oostelijke richting. dit is opgelost door het plaatsen van een pomp aan de oostzijde en het verpompen van het gif water naar de rioolzuivering. Verder onderzoek naar de mogelijke bron, of naar aanwezig gif heeft niet plaats gevonden.

Bovenstaande heeft mogelijk een ergere ramp voorkomen. Nu heeft er echter een complete wijziging van het gebied plaats gevonden. Het project Loobeekdal en diverse cultuurtechnische werken hebben er toe geleid dat zowel aan hoogten, ondoorlatende lagen en grond waterstanden zeer grote wijzigingen hebben plaats gevonden. In onze ogen ligt het gehele gebied nu open zodat grondwater zich in alle richtingen kan verplaatsen. Denk hierbij aan doorbreken van ondoorlatende lagen, inpompen van gebiedsvreemd water en drainage. De kans dat de vervuiling zich verspreid, en op deze manier in de voedselketen terecht komt is in onze ogen geen vraag maar een kwestie van wanneer.

Een simpel rekensommetje leert ons dat, als deze stortingen gedurende 10 jaar plaatsvonden bij 2 vaten per 2 weken er 520 vaten met een inhoud van 104.000 ltr. is gestort. Bij 10 vaten per 2 weken is dit 2600 vaten met 520.000 ltr. Dit is een zeer lage aanname en we denken dat de werkelijkheid een veelvoud hiervan is.

Blijkbaar moet er nu, ondanks dat de natuur ook deze schandvlek omarmd heeft en omgetoverd tot een habitat waarin zelfs diverse beschermde dieren een thuis vinden. iets doorgedrukt worden als een zonnepark. er zouden honderden bomen gekapt moeten worden. er moet met zwaar materieel over 60 jaar oude vaten met gif gereden worden. Als men deze kant op moet is in onze ogen de enige mogelijkheid het hele gebied saneren en starten met een schone, gifvrije ondergrond. en de teloorgang van de inmiddels ontstane natuurwaarden compenseren.